

Армия и флотъ.

Българската армия

— Вчера, днесъ и утре

Въ списанието „Die Wehrmacht“ издавано отъ германското министерство на войната, намираме долната статия, заемаща три голъми страници и допълнена съ великолепен снимки отъ Георгъ фон Шевенъ е положилъ за изучаването на нашата най-нова история, и стремещъ му да даде една сравнително обективна преценка.

Ако българскиятъ народъ стана известенъ въ цѣлъ свѣтъ, това се дължеше и дължи на голъмитъ му страдания презъ време на робството, описани въ европейскитъ вестници отъ десеткитъ чужди журналисти, и отъ победитъ на младата, едва закрепнала, но съ високъ борчески духъ българска войска. Имайки предвидъ, че това списание се прѣска по всички материци, ние можемъ само да благодаримъ на автора, който съ хубавата статия наново ще припомни на всички нации, че тукъ на Балканския полуостровъ живѣе малкъ, но храбъръ народъ, купнѣщъ за свободенъ и независимъ животъ, обаче... въ своитъ исторически граници.

Днешната българска държава съществува едва отъ 19. февруарий, 1788 г. като последица отъ руско-турската война и Санъ-Стефанския миръ. Преди това, въ течение на вѣкове, България е била подъ турско владичество и е представлявала една частъ отъ турската държава. Тази обща и еднакво тежка за цѣлото население съдба е създадала едно силно сцепление въ народа и едно изравняване на съсловнитъ различия, както въ никой другъ европейски народъ. Освобождението отъ турско господство дойде чрезъ една война, въ кръвопролитнитъ боеве на която взеха участие 6 опълченски дружини, съставени отъ доброволци; а имената на сраженията — Шипка, Шейново и Стара-Загора — напомнятъ на всѣки българинъ за най-светото благо — свободата. Това образувание на държавата чрезъ война създаде за винаги една тѣсна връзка между войска и народъ. Последниятъ винаги е считалъ и счита армията за една важна и жива частъ отъ самия него.

Въпрѣки че още въ сръбско-турската война отъ 1876 год. както и презъ руско-турската въ 1877—1878 год. участваха силни доброволчески части въ най-преднитъ линии, за една истинска българска войска може да се говори едва следъ освобождението. Тя се създаде отъ опълченскитъ дружини подъ ръководството на Князь Александъръ фонъ Батембергъ, бѣше обучена отъ руски офицери и първоначално се състоеше отъ 25 дружини, 10 батареи, 6 ескадрона и 2 пионерни роти. За подготовката на офицери се отвори едно всенно уч и лице; генералъ-шабнитъ офицери до 1912 година получаваха висшето образование най-вече въ рускитъ военни академи, а най-рѣдко въ Италия и Франция. За подготовката и увеличаването на армията се е работило постоянно, само следъ свѣтовната война суровитъ условия на мирния договоръ предизвикаха единъ застои.

Отъ своето създаване тази млада армия е водила четири войни. Съединението на Северна съ Южна България на 6. септември 1885 г. (последната

бѣше останала зависима отъ Турция като Източна Румелия) обезпокои на първо мѣсто Русия и Австрия, които се сгърбуваха за равновесието на Балканитъ. Русия извика веднага своитъ офицери отъ България, а Австрия накара Сърбия да нападне България, която съ това дѣло се бѣше осмѣлила да направи първата самостоятелна стъпка въ голъмата европейска политика. Армията се командваше отъ 28 годишния князь Александъръ, а неговъ началникъ-щаба бѣше 24 годишниятъ капитанъ Рачо Петровъ, който току що бѣ завършилъ руската военна академия. Въ тридневни боеве при Сливница сръбската армия бѣше разбита и принудена да отстъпи. Българитъ я преследваха до Пиротъ, където чрезъ ултиматумъ сж били спрѣни отъ Австрия. България бѣше победила съ своята млада войска, съединението на дветѣ части отъ страната бѣше признато.

Последваха дълги години на миръ при усиленна работа въ войската. Князь Фердинандъ, отъ Кобургската фамилия, въ последствие Царъ Фердинандъ (1887—1918) съ голъми усилия бѣше усъвършенствувалъ инструмента на своята политика. Въ 1912 година се дойде до войната между съюзнитъ балкански държави и Турция, която владѣеше Тракия и Македония — земи почти само съ българско население. Българитъ никога не преставаха да считатъ това население като частъ отъ тѣхъ, и като най-голъмо политическо желание бѣше съединението имъ съ поробенитъ.

Българитъ мобилизираха въ 1912 година кржгло 700,000 души (около 16 на сто отъ населението), подѣлени на 3 армии, които се изправчаха между Одринъ и Лозенградъ, въ посока на Цариградъ срещу главнитъ турски сили. Съединитъ войски на Сърбия, Черна Гора и Гърция действаха срещу една по-малка турска армия въ Македония. Одринъ бѣше обсаденъ отъ една българска армия, а другитъ две разбиха турската армия презъ октомври, 1912 година въ сраженията при Лозенградъ, Люле-Бургасъ и Бунар-Хисаръ и я принудиха да отстъпи на Чаталджанската позиция, която бѣше силно укрепена. Една по малка българ-

ска армия настѣпи къмъ Солунъ и Бѣлото море. Поради лошото време, холерата взе застрашителни размѣри и затрудняваше силно действията. Презъ мартъ, 1913 г. българитъ атакуваха и превзеха въ 48 часа Одринската крепостъ. Славата на българската войска се разнесе по цѣлия свѣтъ. Българитъ бѣха понесли на плещитъ си главната тежестъ отъ войната срещу Турция, докато съюзнитъ се настаняха въ Македония, която споредъ договора трѣбоваше да бжде българска. Дойде се до единъ разрывъ между съюзнитъ и до войната между тѣхъ, въ която после се намѣси и Румъния. Войната трая едва 5 седмици, обаче бѣше твърде ожесточена и завърши нещастно за българитъ. Превъзходството на врага и лошата политика ги победиха. Съ чест и гордостъ войската заживѣ презъ време на мира. Целта на войната — освобождението на Тракия и Македония, не бѣше постигната; обаче, стремещъ на българитъ къмъ осъществяването на този голъмъ идеалъ остана живъ.

(Четете въ идния брой: Българската армия въ свѣтовната война).

Превежда отъ нѣмски: С. Т. Н.

Строежитъ въ Варна

Колко нови постройки сж започнати

Отъ техническата дирекция при Варненската община презъ месецъ януари т. г. сж издадени 3 разрешения за строежъ съ застроена площъ 114 кв. метра на стойност 66,090 лв. Презъ месецъ Февруари 7 разрешения съ застроена площъ 460 квад. метра на стойност 372,735 лв.

Съ настѣпването на месецъ мартъ започна и строителниятъ сезонъ, и презъ което време разрешенията за строежъ се увеличаватъ на 38 съ застроена площъ 2,717 кв. метра на стойност 3,863,501 лв. Само презъ мартъ окончателно сж били завършени 10 постройки.

Очила

всички видове
най-евтино при
Балановски

6 Септември № 5 - Помпадуръ

Обектътъ на курорта Варна

Богатитъ възможности. — Излишниятъ споръ между привърженицитъ на две мнения

Не е смѣлостъ, ако се твърди, че политиката на варненския курортъ се мѣни съ всѣки новъ вметъ. Дори въ главнитъ силни курортътъ Варна е на кръсгопжтъ. Отъ това пѣкъ винаги има недовоства отъ различни срѣди.

Но като най-очебиещъ се явява спорътъ между привърженицитъ на мнението, че курортътъ трѣбва да се развива въ самия градъ и тѣзи на мнението, че това развитие трѣбва да става вѣнъ отъ града. Този споръ съ времето расте и напоследкъ вече характерътъ му е доста изостренъ. Нѣма нужда да занимаваме читателитъ съ подробноститъ на тѣзи две гледища, а отговориме направо:

Обектътъ на курортътъ Варна е толкова широкъ, че може да задоволи нуждитъ на всички. Отъ златистия плажъ на Узунъ кумъ до устието на Камчия и по брѣговетъ на великолелното ни езеро се простира този огроменъ и разнообразенъ обектъ. Въ него могатъ да се настанятъ и туриститъ съ своитъ палатки, и изнервничениятъ гражданинъ, които бѣга отъ уличния шумъ, и болнитъ за санаториално лѣкуване, и гоститъ, които жадуватъ за удоволствието въ града.

Тукъ е предимството на ку-

рорта Варна предъ всички други конкуренти. На най-близкитъ ни конкуренти въ Румъния това разнообразие липсва. Никой югославски курортъ по далматинското крайбрѣжие нѣма това щастливо съчетание на природни красоти. А въ прочутата Ривиера мечтаятъ за нашия златенъ „варнен. пѣсѣкъ“.

Ако така се схваща обектътъ на курорта Варна, нѣма нужда отъ споръ, а разумно ще се задоволятъ всички дирения и желания на гоститъ.

И когато държаната съзнае своя дългъ и поеме здраво ръководството на „стопанския туризъмъ“, тогава голъмиятъ обектъ на курорта Варна ще се разшири и допълни. Гюзекенъ, Месемврия, Бургасъ, брѣгътъ чакъ до устието на Ропотамо ще попълнятъ обекта на курорта, и тогава ще се уредятъ и избѣнатъ смѣшнитъ напѣни на Бургасъ да конкурира на Варна, Месемврия на Бургасъ, Гюзекенъ на Месемврия и т. н. Въ името на общитъ интереси отговорнитъ фактори трѣбва да улесеторятъ усилията си да привлѣкатъ поне единъ малкъ процентъ отъ стотицитъ хиляди туристи, които напускатъ голъмитъ и малкитъ градове на Чехословакско, Полша, Унгария, Австрия и други страни.

Придворната фабрика

„ПЪЕВЪ“ е гаранция за качеството.

Гаранция за ПРЪСНОСТЪТА е генералния представител за Варна и околията

МАГАЗИНЪ : ЕКЕРТЪ :

Варненци! Когато посетите СТОЛИЦАТА и разгледате забележителноститъ, посетете приказната

Дивница : Морякътъ :

бул. „Фердинандъ“ № 55, телефонъ 2-72-39 — София съ КАЮТКОМПАНИЯ И АКВАРИУМЪ.

Въ всѣко време отлична скара.

ПАЗАРДНИШКИ ВИНА.

Специалитетъ Моряшки шницелъ.

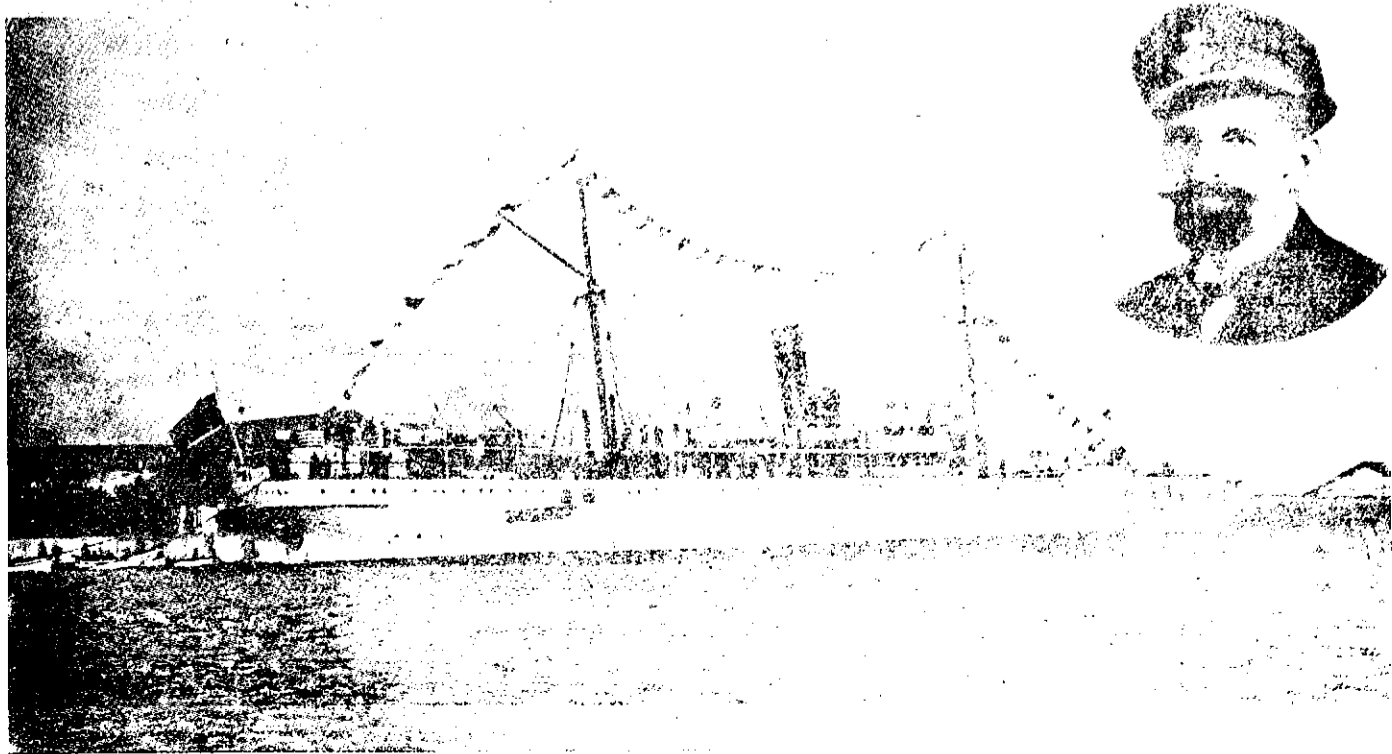
Чистота и прислуга по моряшки!

1-8-2

Съдържателъ:

Богданъ П. Мартиновъ

Българското корабоплаване

Параходъ „Царъ Фердинандъ“

съ който презъ курортния сезонъ Българското търговско параходно л-во урежда редовни екскурзии до Цариградъ. Въ дѣсно е комендантътъ му г. Георгиевъ.

